

землю що ю измокри съ кровію сына своего, въ кою не щеше може никога да живѣе. Вѣтри ги откараха на Есперіа, и отидоха тамо да основать едно ново Царство на Салентійское мѣсто.

Критяни не имѣюще вече царя за да ги управлява, намыслиха да изберать одного, що щеше сохрани цѣлость и чистоту законовъ непремѣнну. Чинъ що направиха за това избраніе той є. Собраха сичкія первоначалники жители сто градовъ здѣ, и сега почеха жертвы. Повикнаха мудрѣйшія отъ ближняя Царства, за да испытать мудрованіе и добродѣтель оныхъ, що щеха се яви достойни да управлявать. Приготовихасе общи подвизи въ кои ще се борать сички онія що имать тую власть; понеже искать да дадуть за воздаяніе сіе царство оному кого ще опозна за побѣдителя верху всичкія други съ умомъ и тѣломъ. Искать да имать единъ царь, коего тѣло да є яко и здраво, и душа негова да є украсена, съ разумъ и добродѣтель. Они призвавають и прінмать всичкія чуждинцы.

Като ни приказа сію всю Історію дивну Навсикратъ, рѣче ни тицитесе прочее о странницы, да дойдете на нашій соборъ: за да се борите сосъ другія; и ако опредѣлятъ Бози побѣду нѣкому отъ васъ, онъ ще буде царь на тую землю. Ные му послѣдовахме безъ никакво желаніе да будемъ побѣдители, но само за любопытство за да видимъ едно нѣщо толко чудно.

Стигнахме водими отъ него на едно мѣсто, кое бѣше единъ широкъ кругъ обиколень отъ одну густу гору: средъ круга имаше едно гумно приготовано ради борцевъ; оно бѣше окружено отъ единъ голѣмъ амфитеатръ съ одну красну зеленину верху